Результати власних досліджень. Результати електронно-мікроскопічного дослідження осаду крові пацієнтів з середньо-важким перебігом COVID-19 свідчить, що він в основному складається з еритроцитів, гранулоцитів і значно меншої кількості лімфоцитів. Більшість еритроцитів має неправильну форму та різні розміри. Серед еритроцитів наявні: планоцити, сфероцити, ехіноцити, стоматоцити та еритроцити іншої неправильної форми. Для цих еритроцитів характерна різна електронна щільність. Для еритроцитів з меншими розмірами характерна підвищена електронна щільність, що є ознакою апоптозу. Гіалоплазма ехіноцитів та півмісяцевих еритроцитів здебільшого має знижену електронну щільність. Для еритроцитів з підвищеною електронною щільністю характерна дезорганізована плазмолема з численними і неоднорідними за формою та розмірами дефектів. Для клітин гранулоцитарного ряду характерні наступні зміни, а саме: цитоплазма електронно-світла, з ознаками розпаду, містить краплини жиру, мікровезикули, ядерна оболонка в багатьох місцях дезорганізована, або відсутня. В цитоплазмі лімфоцитів також можна спостерігати ознаки розпаду, гіпертрофований апарат Гольджі, велику кількість мітохондрій, в тому числі і пошкоджених, лізосоми, мікровезикули. Ядерна оболонка цих клітин у багатьох місцях відсутня.

Висновки. У пацієнтів з COVID-19 спостерігаються різноманітні пошкодження еритроцитів, лімфоцитів та гранулоцитів. Вираженість ультраструктурних змін цих клітин крові напряму залежить від важкості перебігу Covid-19.

Проф. Ганіткевич Я.В.
м. Львів

ДО ІСТОРІЇ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ НАУК ТА НАНУ

Українські вчені в Києві, члени Українського наукового товариства (УНТ, створене 1910 року), що повторяли досвід НТШ у Львові в Королівстві Галичини і Володимирії, при допомозі видатного академіка Вернадського (який 1905 р. звертався до царя з вимогою покращити стан української мови), при підтримці Гетьмана Павла Скоропадського заснували 1918 року Українську академію наук, в 1921 р. перейменовану у Всеукраїнську академію наук (ВУАН). За 10 років формування української науки в дуже важких умовах, після вікової заборони і переслідування української мови, науки і культури, за Президентів Липського, Заболотного добилися виразних успіхів «у всебічному вивченні України», обрали 79 академіків, уперше після тривікового поневолення почали наукові дослідження української мови, історії, літератури та ін. Довгий час суспільні науки стояли на першому місці, при українцях Президентах ВУАН (після Вернадського) першим з трьох відділів був Історично-філологічний, який займався розвитком українознавства.

Після передчасної смерті Президента ВУАН Заболотного режим Сталіна прислав з Москви партійного професора патофізіолога Богомольця, партійна влада поставила його Президентом Академії, його заступником на місце вбитого

Єфремова зробили партійного комісара Шліхтера. Наркомат УСРР став проводити «реформу» ВУАН, створено компартійне бюро і організацію та відділ НКВД, які перевіряли обрання академіків та усі рішення Президії. Повністю знищено українські установи в Академії, кілька сотень співробітників (найбільше – 1936–38) були безпідставно звинувачені як "вороги народу", академіки І.Агол, М.Кравчук, Є.Оппоков, М.Орлов**,** М.Світальський, С.Семковський, П.Супруненко, С.Співак та ін. були ув'язнені, заслані або страчені. Ліквідували «українських буржуазних націоналістів», запровадили російську мову, фальсифікували історію. У структурі Академії ліквідували українські секції, відділи, жодної української галузі науки у ВУАН партія не залишила. Гуманітарні і соціальні дослідження з першого місця перевели на останнє, на першому поставили технічні та теоретичні галузі. Рада міністрів вирішила (1934) перевести у ВУАН ряд інститутів та установ, створено 22 Інститути Академії. Створено Інститут електрозварювання, із майстрів, техніків, інженерів-електрозварників згодом обрали 16 академіків і член-корів. У 1936 р. виключили з назви Академії слово «Всеукраїнська», назвали по компартійному – АН УРСР.

Після Другої Світової війни режим комуністичної диктатури розширював АН УРСР на потреби СРСР, догнати і перегнати США, створити ядерну зброю, освоювати космос, відкривали нові інститути, відділи, лабораторії відкриті і засекречені, співпрацювали з АН СРСР. За 60 років складного важкого трагічного режиму за розпорядженням з Москви значно змінили структуру АН для виконання досліджень на оборону країни, розвитку промисловості, транспорту, аграрного виробництва, харчової промисловості, утримання міліції, концтаборів. Кажуть, що при виробленні працівником вартості 100 рублів віддавали зарплатою 20 рублів, а 80 рублів брали в руки партії і держави, в т.ч. на розширення і розвиток Академій наук. Присланий Сталіним Л.Каганович, 1-й секретар ЦК КП(б)У, заснував (1947) і очолив Комісію політбюро ЦК КП(б)У по науці, яка управляла Академією наук. Гуманітарно-суспільні галузі, поставили на останнє місце, в них працювали тільки 5% науковців, були змушені публікувати «псевдонауку», «розвивати теорії Маркса-Енгельса», перекручувати історію, в літературі приховувати заборонених авторів і т. п. Патону пропонували перейти в АН СРСР, оскільки він успішно виконував партійні доручення, розвивав не українську, а «совєтскую», переважно технічну Академію.

У цивілізованих країнах різні вчені утворювали ряд вузько спеціалізованих Академій. У Німеччині та Іспанії існує по 10 Академій наук, у Франції – 11. Невелика Швейцарія має 4 Академії – гуманітарних і соціальних наук, природничих наук, медичних наук і технічних наук. Компартія СРСР розвивала в УРСР у своїх цілях сотні різноманітних наук в одній унікальній підпорядкованій їй Академії.

Партійне керівництво не допускало в УРСР українців до управління Академією, розвивало її як «отечественную науку» комуністичної імперії. Неукраїнську, зросійщену Богомольцем АН УРСР доручали очолювати членам партії біохіміку Палладіну, а з 1962 року – електрозварнику Б.Патону. У 1929 р. до ВУАН обрано академіком відомого Євгена Патона, він готував сина Бориса, після його вступу до партії та захисту кандидатської дисертації призначив його (1951) своїм заступником (директора Інституту електрозварювання) та як член Президії провів (1951) його як кандидата технічних наук у член-кор. АН! Будучи член-кором АН Б.Патон захистив (1952) докторську дисертацію. Є.Патон зі

смертю (1953) передав ще молодому (35 р.) сину директорство Інститутом, який він очолював 67 років. У 1958 р. Б.Патон став дійсним членом АН, а вже в 1962 р. його, члена ЦК КПУ, партія поставила Президентом АН УРСР. Б.Патон як постійний член ЦК КПУ (1960 - 1991), багато років член Верховної Ради УРСР, керував Академією 28 років в УРСР та 29 років в Україні, очолював розвиток кількох сотень наукових напрямків. В АН УРСР не реагували на жорстокий терор проти українців-інтелігентів, насильну колективізацію, Голодомор-геноцид 1932-1933 років, Великий терор проти українців у 1936 - 1938 роках, арешти і плановане Сталіним (1929 і 1953) вбивство лікарів. Хрущов, наступник Сталіна, на зібранні партії (1955) засудив злочинні дії Сталіна. Президент АН України Патон не засудив тоді злочинних порушень, які зробив Сталін щодо українського народу, українських вчених.

Продовжували російщення Академії, останні українські журнали і видання в 1970-х роках перевели на російську мову. У Кремлі вирішували які науки потрібно розвивати в АН УРСР. За вказівкою партії після Голодомору (1934) Богомолець обрав академіком агронома Трохима Лисенка, якого партія підтримувала у поширенні біологічної псевдонауки – мічурінської агробіології. Палладін провів (1950) сесію із поширеної в СРСР «павловської фізіології», з критикою вчених-фізіологів, зняття їх з посад та висунення прихильників «павловського вчення», запровадили іспит з фізіології кандидатам наук, репресії проти багатьох об'єктивних вчених. Замовчували 100-річчя Президента ВУАН Липського, академіків Старкова, Корчака-Чепурківського, Омельченка та ін. Скільки українських вчених було обрано в АН УРСР з 1930 по 1991 роки? У 1951 р. у Львові відкрили Інститут суспільних наук, партія допустила обрання до Академії небагатьох вчених Західної України – Підстригача, Кучера, Голубця, Буряка, Крип'якевича, Ісаєвича, Юхновського (яких я знав) та ін. Скільки українців було допущено Патоном у Президію?

Після проголошення суверенної України Державний центр УНР на еміграції 1992 року передав повноваження УНР та атрибути державної влади УНР (прапор та президентські клейноди) новообраному Президентові України. В Україні відновлено Гімн та Герб України, українські банкноти, гетьманські столиці, Києво-Могилянську академію. Об'єктивно оцінили діяльність партійних, правоохоронних та інших органів, засудили Голодомор і Голокост, депортації населення, ГУЛАГ, арешти і репресії дисидентів. Відкрили доступ до секретних документів НКВД, у яких виясняють обставини загибелі тисяч жертв комуністичного режиму. У книзі «Українські лікарі», (2009) зібрано дані про репресованих в УРСР 612 невинних лікарів, 119 розстріляних лікарів, яких пізніше реабілітовано.

Президенти України Л.Кравчук і Л.Кучма в Указах (1993, 1994, 2000) вказували на значення Академії як головної наукової установи незалежної держави, на необхідність перебудови її діяльності відповідно до нових завдань, визначено «ключові завдання Академії на сучасному етапі». Надано статус Національної АН України. Верховна Рада України прийняла (2002) Закон України, в якому вперше визначено загальнодержавний статус НАНУ як вищої державної наукової організації України. Проте дослідження мови, історії, літератури України надалі, як в УССР після знищення ВУАН, залишалися на останньому місці. Не вказували на необхідність виправити злочинні порушення

комуністичного режиму, відновити структуру Академії, розвивати в незалежній Україні репресовані і заборонені компартією проблеми українізації.

У цей час на місце партійних керівників ставили нових голів, міністрів, обласних адміністраторів і т.д. Чи не велике упущення, що не поставлено українського вченого-академіка очолювати Академію, реформувати «советскую» Академію, яка працювала на потреби СРСР та знищення української нації, повернути їй традиції ВУАН в УНР і УССР. Поставленого партією Президента АН УРСР електрозварника, протягом 30 років члена ЦК КПУ Б.Є.Патона, в старшому віці (72 роки) об'єктивно не оцінили та не відправили у відставку (може в Інститут електрозварювання). Чи не слід було призначити тимчасово українського в.о. Президента відновлюваної реформованої Української АН?

Під керівництвом Патона в Академії наук не відновили ні назви, ні структури з часів УНР, Української Держави і перших років УССР. Академіки-українці та свідомі об'єктивні росіяни та інші національності не змогли повернути народу так як партійно-державне майно (лікувальні заклади, школи, університети, культурні заклади та ін.), так повернути Академію, засудити злочинні реформи компартії, відновити об'єктивні суспільні науки, реформувати подібно як у Європі, може окремо виділити технічну, природничу Академію та ін. Україна втратила ядерну зброю, багато союзного значення підприємств, заводів. Чи в АН України Патон і Президія розглядали установи союзного значення, чому не провели ніякого відкритого реформування, невже сподівалися повернутися в «русский мир», знаходилися під впливом 5-ї колони? Неприйнятою стала декомунізація НАНУ, яку відкрито не визнавав Патон.

Як приклад відродження науково-навчальної установи можна привести Львівський медичний інститут. У 1981 р. після директорів росіян призначили українця М.Павловського, талановитого хірурга, професора, заступника директора, який у зросійщеному «Всесоюзному» інституті став членом партії, російською мовою викладав, провадив хірургічне товариство, спілкувався в дирекції. У 1990 р. він на Вченій раді заявив разом з секретарем партбюро про вихід з партії, почав з професорами українцями повертати в інституті українську мову, ліквідував партійні дисципліни, відновлено Просвіту і українські орґанізації, надавали посади і наукові звання переслідуваним місцевим українським вченим. В Україні за 8 років уперше повернено історію університету/інституту з часів Австрії, Австро-Угорщини і Польщі, відроджено ряд університетських традицій. «Львовский медицинский институт ордена Дружбы народов», перетворили в повністю український «Львівський медичний університет імені Данила Галицького».

А що виправлено за 29 років у НАНУ? Чому не знайшли і не поставили подібного М.Павловському Президента, щоб разом з академіками реформувати Академію загальносоюзного значення, відновити Українську Академію наук, створити українські секції, відділи, інститути, відновити об'єктивний розвиток суспільних наук, опрацювати і видати матеріали про діяльність ВУАН з перших років, про вбитих, репресованих і замовчуваних видатних українських вчених.

Після розпаду СРСР в Україні зроблено деякі зміни наукових установ, названо низку нових спеціалізованих академій. В АН України ліквідовано партбюро і відділ КДБ, частково повернуто українську мову. Обрано в Академію і поставлено директорами інститутів декількох українців-патріотів (Жулинський, 1992; Попович Мирослав, член-кор. 1992, акад. 2003; Дзюба, 1992; Струк, 1992;

Рудницький, 1994 та ін.). Повернено дату утворення ВУАН (може тому, що близька до дати народження Б.Патона). Постановою загальних зборів поновлено в списках академії академіка Тарановського та ін., надано відділенням назви Грушевського, Тимошенка, Птухи та ін. Не повернено (посмертно) виключених партією 1934 р. львівських академіків. Створений у Львові Інститут суспільних наук, який мав обмежені можливості досліджувати українські проблеми, перейменували (1993) в Інститут українознавства, дали ім'я І.Крип'якевича. Оформлено назву «Національна АН» (2004) але не повернули української назви ВУАН, тільки на місце «УРСР» поставили «України». У європейських країнах на першому місці назви Академії подають назву країни.

Повернувши дату відкриття Академії Патон далі, як за комуністичного режиму, замовчував перші роки діяльності ВУАН. Тільки МОН та Державна науково-технічна бібліотека України вперше за 80 років зібрали і видали до 100-річчя НАНУ Біобібліографічний покажчик «Перші академіки (дійсні члени) Української Академії Наук» (249 с.). Приховуючи в Україні по компартійному історію Академії Патон замовчував відкриття в жовтні 1941 р. в окупованому Києві Української Академії Наук (УАН), яка була визнана Українською національною Радою та Міською Управою. В окупованому Києві за різних причин не були евакуйовані та залишилися біля ¾ наукового складу Академії. Академіки і вчені намагалися зберегти приміщення і обладнання АН УРСР. В УАН працювали короткий час біля 150 науковців, були 4 відділи, 16 інститутів. Президентом був обраний академік В.Плотніков. У 1943 році частина вчених емігрувала на Захід, для уникнення репресій СМЕРШ. Патон за України не допустив описання діяльності українських академіків ВУАН, приховував у 2007 р. (як за партійної диктатури) 150-річчя академіка ВУАН Корчака-Чепурківського, першого довголітнього медика-академіка, 8 років «неодмінного» (вченого) секретаря ВУАН, засновника видатного видання «Вісті ВУАН», керівника Медичної секції, учителя українських професорів, автора першої української номенклатури хвороб, праць «Смертність в 4-х найбільших містах УСРР в 1923-1929 рр.», уперше описав розвиток української медицини, був приятелем Лесі Українки, Ольги Кобилянської, Миколи Лисенка, Івана Карпенка-Карого, Марії Заньковецької. Могила його на Звіринецькому кладовищі в занедбаному стані).

Після того як Богомолець за рішенням партії ліквідував у ВУАН усі українські галузі наук, у незалежній Україні Патон не відновив їх. У структурі НАНУ в списку «Галузі наук», на першому місці, як за СРСР, залишаються Математика, Інформатика, Механіка та ін., Історія…, Література, мова та мистецтвознавство займають останні 13 та 14 місце. Тільки в останній 14-й Галузі в Секції літератури, мови та мистецтвознавства, в її Відділенні літератури, мови та мистецтвознавства серед 9-ти Наукових установ знаходиться відкритий Інститут української мови, на останньому місці в НАНУ. Після тривікового переслідування і нищення української нації царським і комуністичним режимом у суверенній Україні в Академії українські питання знаходяться на останньому місці, нічого українського державного досі нема в основній структурі Академії. У Європі, в інших країнах Академії наук займаються насамперед дослідженням своєї історії, мови, культури.

В економічних умовах України значно погіршилося фінансування Академії. Далі продовжувалося обрання до Академії видатних вчених

походженням з інших народів. Після знищення партією «украинских буржуазных националистов» скільки українців (з 80% українського населення) допускали до високих посад і наукового росту, скільки обрано до НАНУ і в Президію при Патоні за 29 років України? Чому не обрано таких як ректор М.Павловський? Українець, директор Інституту прикладних проблем механіки і математики ім. Підстригача з 2003 р. тільки за 15 років був обраний академіком. Зате «пісатєля» Толочка, якому за антиукраїнські виступи партія дала Державну премію (1983) та поставила директором Інституту археології (1987), вже за 3 роки (1990) обрано академіком АН УРСР. В Україні, замість усунути пропартійного антиукраїнського псевдовченого з керівної посади, Патон обрав Толочка (1993) своїм віцепрезидентом (!), дав йому директорувати в Інституті за України 27 років! Досі такого діяча 5-ї колони тримають в українській Академії, підтримують пропаґування антиукраїнських псевдонаукових ідей.

В УРСР партія і Богомолець ліквідували «Інститут наукової української мови» ВУАН. Патон відкрив (1991) Інститут української мови, проте не створив нового закладу з новими фахівцями, а зібрав у Інститут кілька давніх відділів, працівники яких змушені були виконувати партійну тематику. Президент АН України Патон і науковці Академії що зробили за 29 років після жорстокої тривікового російщення для подолання її в Україні, не провели знеросійщення нового українського правопису. Не брали активно участі у впровадженні закону про українську державну мову. В українській мові, часто з російським суржиком, стали замінювати українські терміни і слова сотнями анґлійських слів, неначе нав’язують анґлійський суржик. Замість відроджувати українську мову, Патон запровадив у Президії НАНУ «Текст отчёта на русском языке с 2006 по 2014 гг.»! Таким було його «реформування» НАНУ.

Відкрили (1992) Львівське відділення Інституту української археографії НАНУ, з 1995 р. - Інституту української археографії та джерелознавства, якому Патон допустив надати ім’я Грушевського, доручили керівництво Ярославу Дашкевичу (деякий час ми співпрацювали), одному з видатних українських істориків і археографів, відбулому ув’язнення сталінським режимом, професора, завідувача кафедри університету Франка, автора понад 1700 наукових і публіцистичних праць, глибоких і дуже актуальних. Проте Патон з Толочком не допустили обрання Дашкевича в НАН України. Це один із злочинних протиукраїнських комуністичних вчинків Патона.

АН УРСР орґанізувала ліквідацію в 1940 р. НТШ, перейняла усе його майно. В Україні Патон не відновив зв’язків НАНУ з відродженим 1989 р. НТШ. АН України повернула НТШ лише один поверх триповерхового будинку з 1912 року. НТШ часто називають Академією наук Західної України, проте Патон за України далі не визнавав наукового доробку українського НТШ, не обрали в НАНУ голів НТШ член-кор. Романова та проф. Купчинського, із діаспори – Жуковського. Чи не сприяло би відродженню української науки обрання до Української АН за 29 років біля 20 видатних вчених НТШ?

Влада і суспільство не звертали уваги на те, що Патон як Президент Академії, засуджував поведінку академіка Сахарова, у складеному українофобами «Листі української інтелігенції» підтримував антиукраїнського Президента України Януковича. Жодної критики комуністичного режиму за злочинні дії Патон як колишній член ЦК КПУ, не висловив, ставився повністю негативно до декомунізації України. Перетворення структури «советской» компартійної

академії (подібної на філіал Академії СРСР) на національну українську Патон не допустив. Патон знав та інколи розмовляв українською мовою, але як Президент НАНУ давав інтерв'ю та в передачах виступав переважно недержавною мовою. Батьки Патона хрестили сина Бориса в Київській церкві, але він став відданим комуністом-атеїстом не лише в СРСР, але залишався таким в Україні на посаді Президента НАН України. Заповів себе поховати не з Великого Конференц-залу Академії, а по-комуністичному як члена ЦК КПУ, з колишнього «Октябрьского дворца», де в підвалах була катівня НКВД. У віці 14 – 15 років (1932-1933) Патон був сучасником запровадженої Сталіним голодної смерті мільйонів українських селян. 29 років в Україні він залишався «советским человеком», надзвичайний терор, Голодомор і Геноцид, переслідування і знищення української інтеліґенції, репресії та вбивство українських дисидентів – усе це Патон не вважав заслуговуючим засудження і виправлення!

Чи справді Б.Патон автор 400 авторських свідоцтв на винаходи? Як директор Інституту та Президент АН УРСР чи міг він майже кожного місяця (біля 6 раз на рік) опрацьовувати разом із співробітниками-співавторами винаходи. Мабуть співробітники для швидшого отримання свідоцтв вписували у автори винаходу (за його згодою) директора Інституту та Президента АН УРСР.

У 1995 році Патон прийняв програму реформування НАН України, в 2005 році – «заходи з підвищення ефективності діяльності НАН України», але без врахування потреб України, без виправлення злочинних порушень і недоліків при партійному керівництві. Патоном прийнята «Концепція розвитку НАН України на 2014-2023 роки», у вступі сказано: «Результати діяльності Національної академії наук України протягом 95 років її існування засвідчують високу ефективність академічної системи організації науки… Реалізація цієї Концепції покликана сприяти зростанню ролі вітчизняної науки як важливого чинника модернізації країни». Невже Патон у 95 років своїм розумом вважав однаковими усі 95 років України та Академії, не був вже у стані відрізняти перші кільканадцять років ВУАН до Заболотного, пізніші 60 років партійного управління Академією на користь Союзу, тоді 24 роки продовження розвитку унікальної радянської Академії в суверенній Україні? У період СРСР Патон бачив тільки «високу ефективність» компартійного розвитку, повторював комуністичне твердження «вітчизняна наука» далі по партійному не визнавав в Україні «української науки»! Чомусь на це не реагували українці-академіки НАНУ.

Найпрестижніший науковий журнал світу «Nature» у кількох своїх матеріалах критично відгукнувся про сучасний стан НАН України. П'ять народних депутатів пропонують ліквідувати систему управління НАНУ через президію і замінити її радою директорів науково-дослідних інститутів та інших наукових установ, організацій, підприємств. Вважають, що сьогодні президія НАНУ є бюрократичною структурою зі штатом 280 чоловік (2017 р.), «функції якої зводяться до розподілу коштів Державного бюджету України, виділених НАН України та контролю за діяльністю наукових установ». Протягом 16 – 18 січня 2018 р. відбувався Всеукраїнський мітинг науковців під стінами Президії НАН України. Писали «Президиум НАН Украины уничтожает украинскую науку и создает угрозу национальной безопасности». «У Національній академії наук гроші витрачають не на науку, а на розваги. Більше мільйона гривень установа витратила на корпоратив». Неначе приховали приватизацію 80% Інституту електрозварювання, продажу будинку з жителями, працівниками інституту.

«Об'єкти Національної академії наук перетворені на звалища, а керівництво думає на чому заробити – держаудит». На прес-конференції було всебічно проаналізовано загрози, які несе Президія НАНУ національній безпеці України. Чи Президія при Патоні реаґувала на вимоги науковців?

Необхідне дуже складне реформування після Патона радянської унікальної Академії. Можливо відбудеться виділення окремих академій як в цивілізованих країнах, реорґанізація структури, ліквідація і передача непотрібних установ союзного і промислового галузевого значення, переведення Академії на розвиток галузей науки, потрібних Україні, на процеси українізації. Слід проаналізувати три періоди існування Академії, діяльність трьох партійних керівників, знищення ВУАН, ліквідацію української національної науки та розвиток суспільних переважно комуністичних «псевдонаук», поряд з розвитком численних теоретичних і технічних наук.

Важливо з великим запізненням повернути назву «Українська національна академія Наук», змінити запроваджену радянську структуру. На перше місце в Академії партія поставила Математику, Інформатику, теоретичні і технічні науки. Цензуровані дослідження історії, мови, літератури УРСР були поставлені в секціях і відділеннях на самому останньому місці. Тепер, після тривікового поневолення, ліквідації Гетьманської України, після короткого дуже трудного періоду УНР, необхідно повернути в УНАН на перше місце дослідження, важливі для розвитку нової Української Держави.

Потрібно переглянути підготовлену під керівництвом Б.Патона, 30-літнього члена ЦК компартії України, Програму (2005) реформування НАНУ, Концепцію розвитку НАНУ до 2023 року, Статут НАН України. Після відходу Б.Патона необхідно до 30-річчя України правдиво, об’єктивно розглянути злочини комуністичного режиму в ВУАН та АН УРСР, провести декомунізацію Української Академії Наук.

Професор Ярослав ГАНІТКЕВИЧ,
Почесний член УЛТ у Львові
м. Львів

ЛЮБОМИР ПИРІГ – ВЗІРЕЦЬ УКРАЇНСЬКОГО МЕДИКА-ПАТРІОТА

Відійшов у засвіти Любомир Пиріг - доктор медичних наук, професор, засновник і завідувач кафедри нефрології та нирковозамісної терапії НУОЗ України, академік НАМН України, член-кореспондент НАН України, один із найвидатніших українських патріотів серед медиків-науковців. Він був найбільш активним у лікарських організаціях, в громадському житті.

Про Любомира Пирога можна писати книжки, я ж хочу поділитись деякими своїми спогадами та роздумами про таку Особистість.

Після закінчення Львівського медичного інституту в 1954 році з дипломом з відзнакою молодий доктор був рекомендований на наукову роботу. Скерували Любомира аспірантом на кафедру загальної гігієни. Після року роботи на кафедрі